

ת"פ 47605/05 - מדינת ישראל נגד אברהם מוסיס

בית משפט השלום ברחוותה

ת"פ 47605-05 מדינת ישראל נ' מוסיס

בפני כב' השופטת איריס לושי-עבוזי
בעניין: מדינת ישראל נ' מוסיס

המאשימה

נגד

אברהם מוסיס

הנאשם

玠 דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **החזקת נכס חשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977** (להלן: "**חוק העונשין**"), בכך שבאים 8.3.11 בחנות לממכר טלפונים שבבעלותו, החזק הנאשם במכשיר DVD נייד ומסך פלזמה לרכב, אשר יש עליהם חשד כי הם גנובים ומובילו שהוא בידו להניח הדעת כי רכש החזקה בהם על-פי דין.
2. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם ייחזר בו מכפירתו, יודה בכתב-האישום המתווך, ירושע ויתקבל בעניינו תסקير שירות מב奸 אשר יבחן בין היתר, את שאלת ביטול הרשותה, כאשר עמדת המאשימה היא להרשותה.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, צוין כי מדובר בנאשם בן 37, נשוי ואב לשני ילדים, עליה ארצתה מברית-המועצות בגפו, בהיותו בן 17, וכן צוינו נסיבות חייו האישיות (ראו פסקה 3 עמוד 1, וכן פסקאות 3-2 עמוד 2).

הנאשם סיים 12 שנות לימוד. לא שירת בצבא בשל פטור על רקע מצב נפשי. הנאשם החל בלימודי תואר ראשון, והPsiיק לימודי כעbor שנה בשל קשיי שפה. בהמשך, עבד מספר שנים באבטחה ומשנת 2000 החל לעבוד בתחום הסלולר. בשנת 2003 פתח הנאשם חנות בתחום זה וכיום מנהל 4 חניות ועובד עם חברות גדולות ובעלי עסקים. שירות המבחן ציין כי הנאשם מסר כי בעבר החזיק ברישו להעברות כספים לחו"ל וכי ברצונו לחדרו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

שירות המבחן התרשם כי על אף קשיי השפה והקליטה, הנאשם הצליח לתקדם ולהשתלב במעגל העבודה, הת חנן | והקים משפחה והוא בעל יכולת תפקוד תקינה ויציבה.

שירות המבחן ציין כי לנאים עבר פלילי משנת 2010 בגין עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, וכי הואណון בשל כך להתחייבות להימנע מעבירה.

ביחס לעבירה נשוא כתוב-האישום התרשם שירות המבחן כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו. הנאשם מסר כי במועד ביצוע העבירה לא הפעיל שיקול דעת מספק והתנהג בחוסר אחריות ולאחר מכן שינה דרכיו ומקפיד להתנהג באופן מסודר ונורטטיבי.

בחינת גורמי הסיכון במצבו של הנאשם, ציין כי בעבר העמד לדין, ברם, לא היה בכך כדי להרטיע אותו לשוב ולנקוט בהתנהגות שלילית. לעומת זאת, בבחינת גורמי הסיכון, התרשם שירות המבחן מיכולתו ותפקודו התקין של הנאשם למשך שנים, כאשר העבירה נשוא כתוב-האישום בוצעה לפני זמן רב יחסית ומazel לא נפתחו כנגדו הנאים תיקים נוספים. בנוסף, התרשם שירות המבחן, כי חיים הנאשם מנהל עניינו ועסקיו באופן טוב בעבר, כך שהסיכון להישנות התנהגות עברינית הצטמצם.

באשר לסוגיית ביטול הרשעה הביע הנאשם חשש כי הרשותו בדיון תפגע בעסקיו וביכולתו לחזור רישוון להעברת כספים לחו"ל. על אף עבר פלילי קודם של הנאשם, המליץ שירות המבחן לשיקול בחיבור הימנעות מהרששות בדיון, אף שבענינו הנאים הורשע ויש לבחון ביטול הרשעה כאשר השיקולים זהים. המלצה זו נומקה על-ידי שירות המבחן בשל חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה והתרשומות שירות המבחן מהשפעתו המרתיעה של ההליך המשפטי הנוכחי על הנאשם וכן על מנת שלא לפגוע בהתפתחותו המקדוצה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו זקוק להמשך קשר טיפולו ועל כן לא בא בהמלצתה להעמידו בצו מבחן, אם כי העריך כי יש להטיל על הנאשם עונשה קונקרטית והמליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 120 שעות וכן על מתן הת חיבות | להימנע מביצוע עבירות דומות.

טענות הצדדים

4. המאשימה טענה כי המקירה דין אינו בא בוגדר המקרים החרגים בהם יש לבטל הרשותו של הנאשם וזאת, בהתחשב בכך כי אין זו מעורבותו הראשונה בפליליים ובהעדר פגעה קונקרטיבית בנאים כל והרשעות תיוותר על כנה. לפיכך, עטרה להוtier הרשותו של הנאשם על כנה ולהטיל עליו מאסר על תנאי וקנס.

5. הסגנור עתר מנגד לאמץ המלצת שירות המבחן ו לבטל הרשותו של הנאשם. לטענתו, הורתת הרשותה על כנה עלולה לסכל את חידוש רישומו של הנאשם להעברת כספים לחו"ל ואף להביא לסתום התקשרותו עם חברות סלולר גדולות.

הסגור צין כי הנאשם הודה בעבירה המוחסת לו ובכך נטל אחריות על מעשיו וחסר מזמנו של בית-המשפט. בהקשר זה הפנה גם לאמור בתפקיד שירות המשפט. כמו-כן, הסגור צין כי עבורי הפלוי של הנאשם אינו מכובד, כאשר ביום ומאז מועד ביצוע העבירה חלפו למעלה משנתים ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

. 6. הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

ביטול הרשעה

. 7. הלכה פסוקה היא כי משהוכח שבוצעה עבירה, יש להרשיء את הנאשם בדין,iaoו הימנעות מהרשעה תהא בגדר מעשה יוצא דופן וחיריג שבחריגים.

ברע"פ 5115/13 **מנחם שרון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 8.9.13) קבע בית-המשפטعلילון כי הימנעות מהרשעה תאפשר בהתקיים שני תנאים מצטברים והפנה בעניין זה להלכה שנקבעה בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337 (21.8.97):

במסגרת הlecת כתוב נקבעו שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה:
ראשית, על עצם הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם;
שנייה, על סוג העבירה המוחסת לנายน, להיות כזה המאפשר, במידה
המקרה, להימנע מהרשעה, מבלתי לפגוע בשיקולי עונישה אחרים. על-כן, אין
די בפגיעה בבקשתו, כשהיא עומדת לעצמה, ואפילו מדובר בפגיעה
كونקרטית, כדי להציג הימנעות מהרשעה.

בית-המשפט משתמש בסמכותו לאי הרשות נאשם במקרים "מיוחדים בלבד" בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירות לבין הנזק שייגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו:

הימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים בלבד, בהם שוכנע בית-המשפט
כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעיטה של הרשעה, אינה שකלה כלל
ועיקר לתועלת הציבורית המוגעת שזו תניב.
(ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' איתמר ביטון** (פורסם במאגרים, 23.7.09),
כמו-כן ראו: ע"פ 8528/12 **אלירן צפורה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים,
(3.3.13) (להלן: "פס"ד צפורה").

בית המשפט העlion עמד על השיקולים השונים בבואו של בית המשפט לבחון שאלת ביטול או הימנעות מהרשעה:

מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חסיבות הרשעה לאינטראס הציבורי הכללי לבין עצמת הפגיעה בנאשם הצפואה מההרשה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב בזיהותו של עורך העבירה ובמעמדו הציבור, ולבחון באיזו מידת זיהותו משפיעה על עצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית; יש לשקול במבט רחב גם את השפעת אי הרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת המסר החברתי שאין הרשעה עלול ליצור בחובו בנסיבות העניין הספרטיפי.

מנגד, יש למת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותו האישיות המיוחדות, ולהשפעת הרשעה על חייו, ועל סיכון שיקומו; יש לocket ביחסן נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאות. יש לבחון את השפעת הרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עצמותה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטי השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכת הכלכלי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדיון.

(ע"פ 9893/06 אסנת אלון נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 31.12.2007).

לאחר שבדקתי את היבטים והשיקולים השונים שהובאו לעיל, הגעתו לכל מסקנה כי מקרה זה אינו המקרה חריג בו יש לבטל הרשותה הנאשם, וכי בנסיבות העניין לא עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חסיבות הרשעה לאינטראס הציבורי הכללי, לבין עצמת הפגיעה בנאשם, אשר צפואה עקב הורתת הרשעה על כנה.

מבלי להקל ראש בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב, הרי שמדובר בעבירה רכוש קלה. לפיך, ומבלתי קבוע מסמורות, ניתן להניח כי מדובר בעבירה שהינה מסווג העבירות אשר בנסיבות מסוימות וחריגות קיימת אפשרות לבטל או להימנע מהרשעה בגיןה. אולם נסיבות חריגות לא התקיימו בעניינו זו את, למשל הוכחה פגעה ממשית, לא כל שכן, פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם ואף לא הוכח כי ייגרם לו נזק בלתי מיידי ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, ולפיך אין מקום לבטל את הרשעה.

כאמור, לטענת הסגנון הורתת הרשעתו של הנאשם על כנה **עלולה** לסכל את חידוש רישויונו של הנאשם ולהביאו לסיום ההתקשרות שלו עם חברות סלולר גדולות. המדובר בחשש, אפשרות תיאורית בלבד וכבר נפסק, כי אין די בכך אלא נדרשת פגעה קונקרטית (ראו פס"ד ציפורה הנ"ל). גם המספר שהוצע בפנוי (נ/1) אין בו אינדיקציה לפגיעה כלשהי בעקבות הרשעה.

זאת ועוד, במועד ביצוע העבירה לא היה בידי הנאשם רישיון להעברת כספים לחו"ל. אומנם בעבר החזיק הנאשם ברישויון צזה, ברם, משנת 2008 ועד היום לא טרח הנאשם לחזור את הרישויון, מטעמי הוא. בנסיבות אלה, אני סבורת כי אין בהרשעתו של הנאשם ממשום פגעה תעסוקתית ב הנאשם, ואין ברצונו הנוכחי לחזור את הרישויון כדי להצדיק ביטול הרשעה. בהקשר זה ראו והשווו: ת"פ (שלום- רמליה) מ.י. **הייעץ המשפטיא לางף מס**

הכנסה ב' בע"מ ויז'ואל נ.א.א. פרויקטים (פורסם במאגרים, 10.12.12) שם נפסק בין היתר, כי "אין דין שלילת רישון למי שקיים בידו רישיון, כדי אי קבלת רישיון למי שմבקש לקבל רישיון בעתיד".

בנוסף, יש ליתן משקל לכך של הנאשם עבר פלילי בגין עבירה של החזקת אגרוף או סכין למטרה לא כשרה בגין נדון להתחייבות, עובדה אשר לא הרתיעה את הנאשם לבצע את העבירה נשוא כתוב-האישום המתוקן.

10. לא התעלמתי מהמלצת שירות המבחן, כאמור לעיל, ברם, וכי שנספק לא אחת, בית-המשפט, האמון על ערכות האיזון בין האינטרסים הציבורי לבין נסיבותו של הנאשם, אינו כובל להמלצות אלה, הגם של הן משקל רב.

11. אכן, קיימים במקרה זה שיקולים לקולא אותם אשקל לעניין העונש שיש לגזר על הנאשם.

12. אשר על כן, ולאחר ש שקלתי את השיקולים כמפורט לעיל, מצאתי כי יש להותר את הרשותו של הנאשם בעבירה של **החזקת נכס חשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין**, על כהה.

aphael אפוא לדון בעונש שיש להטיל על הנאשם.

מתחם ענישה הולם

13. העיקרונות המנחה בענישה בעקבות תיקון מס' 113 לחוק העונשין הינו עקרון הלהימה הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם, בהתאם לעיקרונו הקבוע בסעיף 40ג לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוע עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב הינו הגנה על זכות הקניין.

15. מידת הפגיעה בערך המוגן אינה מצויה ברף העליון, וזאת מבלתי להקל ראש בעבירה בה הורשע הנאשם.

16. מדיניות הענישה הנוהגה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשי מאסר על תנאי.

17. אשר לנسبות הקשורות בביצוע העבירות, יש ליתן משקל לכך שהעבירה מצויה ברף הנמוך של

עבירות הרכוש. כמו-כן, יש ליתן משקל לכך שהנאשם הורשע בביצוע העבירה בשל כך שלטענתו לא ערך רישום מסודר של הרכוש שהועבר לרשותו.

18. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שעינתי בפסקה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם למקרה דין נع בין מאסר מוותנה לבין מאסר בפועל במספר חדשים ספורים.

גזרת עונשו של הנאשם מתחם העונשה ההולם

19. בגזרת העונש המתאים לנאשם שבפני, יש להתחשב בכך שהנאשם הודה בעבירה המיויחסת לו ובכך נטל אחראיות על מעשיו וחסר זמן של בית-המשפט וכן את התקון שנעשה בכתב-האישום. כמו-כן, יש להתחשב בගילו של הנאשם (37), נסיבות חייו ולכך כי המלצה של שירות המבחן בעניינו של הנאשם חיובית.

מайдך, אף שלנאשם אין עבר פלילי מכבד, הרי שיש להתחשב בכך כי לנאשם רישום ללא הרשעה בעבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, עובדה אשר לא הרתיעה אותו לבצע עבירה נשוא כתבת-האישום המתווך. כמו-כן, יש ליתן את הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרביעים בגדרו של המתחם.

20. אשר על כן ולאחר ש שקלתי את כל הנתונים והשיקולים הרלוונטיים, מצאתי כי יש לגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ואין להרוג ממנו.

אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מוותנה כעונשה מרתיעה וצופה פנוי עתיד זאת, לצד קנס כספי. הקלה מעבר לכך תחטא לעיקרון ההלימה ולשיקולים הנוגעים לעורך המוגן ולנסיבות ביצוע העבירה. לעומת זאת, הכבד מעבר לכך, תחטא לעקרון העונשה האינדיבידואלית.

21. לאור כל האמור לעיל, החלמתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר על תנאי לבלי יעבור הנאשם במשך שלוש שנים העבירה בה הורשע, או כל עבירת רכוש.

ב. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 2 תשלוםמים חדשים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 14.3.20. לא ישולם תשלום כלשהו במועד, תumedה היתרה לפירעון.

ג. הרכוש שנתפס יוחזר לבעליו, בהיעדר בעלים יחולט לטובת המדינה .

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, במעמד בא-כוח המאשימה, עו"ד שני קופנהגן הנאשם וב-כוחו, עו"דIRON פורר.